

[Knuud Jespersen.]

sparelses på 5 mia kr.? Det er jo nye ofre, man vil pålægge lønarbejdere og pensionister.

Jeg vil gerne rette et spørgsmål til finansministeren, og jeg har besluttet, at jeg vil blive ved med at spørge, til jeg får et svar. Så det skal ikke lykkes at glemme det, som man somme tider har gjort fra denne regering, der har været så venlig at føle sig for, når den ellers optræder fornuftigt — det er hændt, der er længe imellem. Jeg vil gerne spørge: hvorfor taler man om 5 mia kr. regnet i 1975-priser og ikke i aktuelle priser? Er årsagen, at de 5 mia kr. i 1975-priser er 5 mia kr., men i løbende priser — og det vil sige det, vi kommer af med — er det 9 mia kr. eller dobbelt så meget, og 30 pct. af dette skal hentes hos kommunerne? Jeg vender altså tilbage til svaret, hvis hukommelsen skulle svigte, og jeg beder om at få svar i første omgang.

En sådan nedskæring vil hårdest ramme de lavest lønnede, og endelig er der jo følger-virkningerne for pensionisterne. Skal pensionisterne sikres kompensation? Lønarbejderne har lov til at få den generøse sum af 6 pct. ifølge aftale mellem statsministeren og hr. Jens Møller, men hvad med pensionisterne? De får med fuld vægt alle forhøjelserne. Har de også en sådan indkomstramme på 6 pct.? Når man siger, at man ikke laver indgreb i pensionerne, har man så tænkt på, at det er dokumenteret til det bedøvende, at det forslag, vi stiller om 10 pct.s forhøjelse, er berettiget ved, at pensionerne er mere end 10 pct. forringet?

Sandheden om dette forlig er i virkeligheden, at en vedtagelse vil åbne for meget triste perspektiver. Det vil ramme et flertal i vort folk, det vil sænke købekraften, og gennem dette vil det fremkalde et nyt fald i beskæftigelsen og avle ny arbejdsløshed. Det er også en udemokratisk tilsidesættelse af retten til frie forhandlinger. Mon ikke hr. Kjeld Olesen skulle prøve at grave, hvis man kan finde det endnu i bunkerne, tankerne op omkring økonomisk demokrati og se, hvordan man dér taler om demokratiet. Taler om det. (*Kjeld Olesen*: Ja men I er jo imod det!). Ja, vi er imod det økonomiske demokrati, hr. Kjeld Olesen vil gennemføre, men vi går da ikke som hr. Kjeld Olesen ind for, at man skal forringe det demokrati,

man har, før man får et, der er bedre. Hr. Kjeld Olesen er med til at forringe det demokrati, man har, selv om han har gode forbindelser til LO.

Jeg vil også gerne spørge hr. Kjeld Olesen: med hvilket motiv kan man tillade sig en så voldsom tilsidesættelse af hævdevundne rettigheder som retten til frie forhandlinger, at man i stedet for arbejdernes medbestemmelse overlader det til et folketingsflertal herinde — tilfældigt sammensat — at afgøre, hvad smeden, bageren, arbejdsmanden og rengøringskonen skal have? Med hvilken begrundelse?

Hvornår har man fået mandat til at optræde på en sådan måde, tiltvinge sig den rettighed, og så samtidig klandre andre for, at de ikke helt har forstået demokratiet. Dette lidt mærkværdige demokrati, som man her betjener sig af, er blevet karakteriseret i sin tid, hvor man i forbindelse med en buket som den, vi behandler i dag, fik at vide af en fremtrædende socialdemokrat, nemlig hr. Aksel Olsen, at dette ville være at knække ryggraden på dansk fagbevægelse. Ja men vil man da med fare for, at de borgerlige tager magten, ødelægge fagbevægelsen og forhindre den i at opbygge og udvikle en kampkraft på grundlag af demokrati og frie forhandlinger og sikre løsninger, som ingen, ej heller socialdemokratiet, i dag kan sikre i dette folketing, hvis vi søger løsningen bare her inden døre?

Konklusionen for vores vedkommende er, at hvis der endnu er lidt anstændighed tilbage, så bør socialdemokratiet, den socialdemokratiske regering, tage dette elendige forlig af bordet. Det løser ikke problemerne, men skaber nye problemer. I stedet for at føle jer lænket til tidligere martsindgreb, 1975-septemberforlig og alt det andet, hvor I pantsatte socialdemokratiet, bør I nu vende jer til arbejderklassen med en helt anden appel.

Hr. Kjeld Olesen sagde: „Hvis man bevæger sig uden for dette hus . . .“ Det håber jeg også hr. Kjeld Olesen har gjort i dag. Så vil han vide, at arbejdspladser overalt diskuteres; hvad skal der gøres, og hvorfor skal vi finde os i det? En forkert politik bliver ikke rigtig, uanset hvem der lægger navn til den. Det har LO indset, det har store dele af fagbevægelsen indset, det har arbejdspladserne indset, og derfor er det forståeligt,